

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Aabent Brev til Prof. Sibbern om Mag. Lindberg og Meer

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 199. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1836_561-txt-shoot-idm354/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

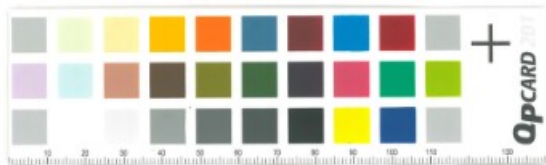
[Læs CC0-erklæringen](#)

harne paa, og erklærede sig beslent imod den foreslaaede Færd.

Da, Professor Sibbern! paa sine og Samvittighed! hævder Partii i den Danske Stats-Rette var nu det liberale, og hvilket det berseffogte, utaalstly berseffogte: det Grundlovs: Lindbergske eller det Clausenske?

Dag, De har i Gaaenden allerede været, ved at erklære Dem uforbeholden for Begre: Waabens Løsning; men laater det som en Duplicitet: Toethighed lod Lindbergs, at han vedbliver at saarehardt paa det Gamle i Alter:Wogen og anderskeds. De har altsaa ikke læst min lille Bog om „Den Danske Stats-Kirke“, eller vilde De seer, at jeg giver siges, og vilde være dellig nok til at indtrænge, vi maas nødvendigt gjøre saa, naar Modstanderne haardtvalset, som de gamle Romere, aflaae ethvert Færd: Tilsind, der et megen Trældom. En Krig lader sig nemlig ikke fortsætte fredelig, og vil det Clausenske Parti alpoint have en berseffende Rette i Danmark, da er der kun lagt os Waalget mellem at trælle, eller kampe det Færd:kommet, staae vi stet ingen Kst har til at kaae for det. Derfor er endnu vor Træd lovlige Ret, men vi indseer, det er i Gaaenden Kret og derfor nøjies vi det gjæve seer beslændigt, men sørges det til Modstanderne kan vi jo ikke, saa just født vi ere „Friedens Kænd“, maas vi lige: skal endelig Wogen være Træl, som vi alle ønske, da være Dem det, som vil gjøre sin frisaarne Kæfte dertil! Vil nok er dette en Slags Duplicitet, som Krig og Færd, men det er ingen Toethighed, det er den ærligste, aabneste og billigste Færd, der findes bestrævet paa meget Blad of Kirkes Historie, og naar det spæer Dem, som det var at ville afstræffe „Regjeringen“ Meget, da begynder jeg næppe, hvordan en saadan Tanke kunde ind-

saage sig ind Dem. Vil er jeg under Gensfar og Lindberg ligesaa, og det var jo Me sernde af Regjeringens Midtag med os og Misa tanke til os, men om de saalt Gied, var De, Professor Sibbern, vilde ikke den Kænd, der vilde afse Regjeringen deri, og jeg har af Gaaend til at træ, at hvilken har den Danske Regjering mange træer Læberføtter end mig og min Vigt, alle hævder har De det Maahe end os uden for den Kret vi maas: trilig har gjort, og som Den maaske ikke endnu indseer, vi var nødt til at gjøre. Et uplyske Regjeringen herom, det har været og det er endnu beslændigt vor Bistandelse, født vi sole os vilde paa, at saakort var Færdelige Regjering, det er: vor ælste Konge ser, at det virkelig stet ikke er andet end „Modværg“ vi beage med et Kæft Parti, der vil uatærefse vor „Fædernes Træ“ og berede vore Bæne den, og at naar vi blot kan beholde den i Færd, vil vi gjerne holde Færd, da skaffer Dem os ælkelig Færd. Derfor maas det blive indtil videre, og En maas stæde i Gabet, saalænge vi har Krig, enten det saa skal være Lindberg eller mig eller en Tredie, og Den, der saare i Gabet har det i alle Waaber saa godt, at Modstanderne, som hvilken gule eller saane dem, kan strig med Billedet seer længe, kan skal enten vete eller saane dem, saa naar nu De, Professor Sibbern, i Husmonterend og Friedens og Friedeligheds Kænd, byder os at nedlægge Waaben, da maas vi nødvendig spørge, om De har Fuldmagt til at slutte Færd paa billige Bilsaer? Vi ind: trænge nemlig gjæve, at al Slags Krig baade er ubehagelig og, paa „Modværg“ nar, usærlig og uretfærdig, og ført Kænd os spandige Mæ: nester aldrig paa nogen af Sidene saa reent og ærenstellig, som den kunde, men derfor kan vi dog utaalstly sørges os paa Waade og Waade til vor Træd Modstandere, som øvnsfærdt end: na har Kæven imed sig.

harne paa, og erklærede sig bestemt imod den foreslaaede Færd.

Da, Professor Sibbern! paa sine og Samvittighed! hævder Parti i den Danske Stats-Rette var nu det liberale, og hvilket det bersefæge, utaalelig bersefæge: det Grundtvigs: Lindberg'ske eller det Clausen'ske?

Dag, De har i Gaaenden allerede været, ved at erklære Dem uforbeholden for Begre: Waabens Løsning; men lader det som en Duplicitet: Toethighed lod Lindberg, at han vedbliver at saarehardt paa det Gamle i Alter-Wogen og anderskeds. De har altsaa ikke læst min lille Bog om „Den Danske Stats-Rette“, eller vilde De selv, at jeg giver siges, og vilde være vilig nok til at indrømme, vi naar nødvendigt gjøre saa, naar Modstanderne haardtvaldet, som de gamle Romere, aflaae ethvert Færd's Tilbud, der et megen Trældom. En Krig lader sig nemlig ikke fortsætte fredelig, og vil det Clausen'ske Parti altsaa have en bersefænde Rette i Danmark, da er der kun lagt os Waldet mellem at trælle, eller kampe der Færd's dommet, stude vi set ingen Krig har til at kampe for det. Derfor er endnu vor Træd's lovlige Ret, men vi indse, det er i Gaaenden Kæd og derfor nøjere vi det gjæve set beständig, men overgive det til Modstanderne kan vi jo ikke, saa just fordi vi ere „Friedens' Mand“, naar vi sige: skal endelig Wogen være Træl, som vi alle ønske, da være Dem det, som vil gjøre sin frivillige Næste dertil! Vil nok er dette en Slags Duplicitet, som Krig og Færd, men det er ingen Toethighed, det er den ærligste, aabneste og billigste Færd, der findes bestreuet paa meget Blad of Rikens Historie, og naar det spør Dem, som det var at ville afstraffe „Regjeringen“ Meget, da begynder jeg næppe, hvordan en saadan Tanke kunde ind-

saage sig ind Dem. Vil er jeg under Gaaen far, og Lindberg ligesaa, og det var jo Me sende af Regjeringens Misbegreb og Mis-tanke til os, men om de saadant Gode, var De, Professor Sibbern, vilde ikke den Mand, der vilde afstraffe Regjeringen selv, og jeg har af Gaaen til at træ, at hvilken har den Danske Regjering mange træde Madsfødder end mig og min Vigt, alle heller har De det Madsfødder end os uden for den Kæd vi uansetrig har gjort, og som Den maatte ikke endnu indse, vi var nødt til at gjøre. At opløse Regjeringen herom, det har været og det er endnu beständig vor Bittidelse, fordi vi søle os vilde paa, at saadant var hadelig Regjering, det er: vor ælteste Konge selv, at der virkelig set ikke er andet end „Modværg“ vi bruge med et Kraft Parti, der vil uatværligst vor „Færdens-Træ“ og herover være Bædder, og at naar vi blot kan beholde den i Færd, vil vi gjerne holde Færd, da skaffer Dem os ærlig Færd. Derfor maatte det blive indtil videre, og En maatte i Gaaen, saalænge vi har Krig, enten det saa skal være Lindberg eller mig eller en Tredie, og Den, der saare i Gaaen har det i alle Waaber saa godt, at Modstanderne, som hvilken gule eller saane dem, kan stryge med Vilighed ses længe, kan skal enten være eller saane dem, saa naar nu De, Professor Sibbern, i Husmonterens og Friedens og Friedelighedens Naar, byder os at nedlægge Waaben, da maatte vi nødvendig spørge, om De har Fuldmagt til at slutte Færd paa billige Bilsaer? Vi indrømme nemlig gjæve, at al Slags Krig baade er ubehagelig og, paa „Modværg“ nær, usærlig og uretfærdig, og først kændt os spundige Mænstre aldrig paa nogen af Sidene saa reent og menneskelig, som den kunde, men derfor kan vi dog utværlig overgive os paa Waade og Waade til vor Træd's Modstandere, som overværlig end nu har været imod sig.

